

SÁRBOGÁRD és VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre — — — — — 8 korona.

Félévre — — — — — 4 korona.

Negyed évre — — — — — 2 korona.

Egyes szám ára 20 fillér.

Kapható Spitzer Jakab könyvnyomdájában

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

Dr. Székely Hugó.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Sárbogárd, Kohn Bertalan-fele ház,

(Andrássy-ut.)

Telefon sz. 29.

Aktuálisok.

(p.) Fenyegető híreket olvasunk a fővárosi lapokban, hogy itt is, ott is felütötte fejét, öltögeti nyelvét az ázsiai rém, — a kolera. A belügyminisztériumban valóságos gyárat alapítottak, amely pusztán a kolera elleni védelmi intézkedések szabályait gyártja és röpi szerte az országba. Ha kezünkbe akad egy-egy ilyen „intelem“, valósággal megrökönyödünk. Mennyi mindenféle rendszabály, higiénikus követelmény sorakozik egymás mellé! Az örök életbe vetett hit százszoros erővel kap reményre, olvasva a töméntelen rendelkezést, melyeknek nyomán egy abszolút tisztaságnak, rendnek, mértékletességnek kellene teremnie. És kétségbeesünk, elborúl életünk derüje, ha rá gondolunk arra a sok írott malasztra, melyek a magunkéhoz hasonló faluhelyen valósággal megvalósíthatatlanok.

Holmi hámozatlan gyümölcstől való tartózkodás, a szeszes italok szigoruan mértékletes élvezete, étkezés

előtti alapos kézmosás, még csak megjárja, de már ha az utcák, udvarok, köztetek, nyilvános épületek tisztántartásáról, vizállások, pocsolyák levezetéséről regél nekünk a sokszinű plakát: megadjuk magunkat a sorsnak, a megmásíthatatlan szomorú valóságnak, hogy nekünk okvetlenül el kell pusztulnunk, még pedig — kolerában.

A kolera elleni védekezés főhadvezére Téry Ödön dr. közegészségügyi főfelügyelő, most valahol Keveházán irtja a bacillusokat. Keveházán most betemetik a vizállásokat, tisztítják az arkokat, kutakat. Keveháza tehát felvette a küzdelmet a „rém“-mel. De (— Isten mentsen a veszedelemtől —) mi tévők lennénk mi, ha történetesen Sárosdról, vagy Dunaföldvárról bejelenne Kolera ő förtelmessége? Mit csinálnánk mi a derék tinódi tavakkal, soha ki nem száradó, csökönnyösen az álló vizek nagyzási hóhortjába esett árokvizekkel, füvel, gazzal benőtt, évtizedes piszokkal telehordott útarinkakkal? Rendelet, rendeletre érkezik a

közigazgatási hatóságokhoz és minden csak — papiroson marad.

Mikor már nagy a veszedelem, tüzzel-vassal állnak neki a nagy purifikációnak. Csakhogy akkor már rendesen későn van.

Ajánljuk községünk t. előjáróságának és a főszolgabírói hivatalnak becses figyelmébe a tinódi usztatókat, a soha ásót-kapát nem látott, ezer és ezer miazmával telt, dögletes büzt terjesztő pocsolyákat! Ha ezeken nem segít a közigazgatás, hanem hagyja a saját vesztükbe rehanó környékbeli szegény, oktalan népet a maga korlátolt gondolkodásának országútján haladni, akkor még — szomorú napok fekete árnyékában tűnhetik le a nap sokszor a sárbogárdi határban.

A mi derék, rendes hétköznapi nyugalmaiból nem egykönnyen kikökenő népünk egy tekintélyes részének életébe, a közelgő református papválasztás alkalmából, élénk változatos hullámok keveredtek. Látnoki szemek

A SÁRBOGÁRD ÉS VIDÉKE TÁRCZÁJA.

Magyarok.

Berlinben, a Café Bauerben ültünk egy téli éjszaka, az emeleten. A szalonzenekar az imént pakolt el, a közönség is meggyért, mi a sarokasztalunktól gyönyörködve nézegettünk le az az utcára, az egyik oldalról az Unter den Linden nagyszerű reklám tüzcsikjaira, a másik oldalon pedig a Friedrichstrassera, ahol ebben az órában torlódott legjobban össze a bumlizó emberek rengetege.

Egy fehérkötényes, csinosarcú pincér az ételkártyát tette elének, éhesek voltunk csirkelevest rendeltünk és miközben az orosz balettről, amit az este megnéztünk, vitakoztunk, a pincér ajkán többször vettünk észre mosolyt.

— Te, ez a pincér ért magyarul — szólt az asztaltársam és erre a fiú hangosan, de nem illetlenül elnevette magát.

— Nem tetszett csalódnai. Magyar vagyok.

— Hát akkor mit hagy itt bennünket németül rendelni? Miért nem szólt előbb?

A fiú meghajtotta magát:

— Mert külföldön eltagodam a magyarságomat.

— Eltagadja? Miért?

— Tizenhét hónapja vagyok itt Berlinben, de azóta nem beszéltem magyarul, sem a vendégekkel, senkivel.

— De miért?

— Mert én német nyelvet tanulni jöttem ide. Mikor idekerültem, még nem tudtam semmit, ma már folyékonyan beszélek. Sietni kell.

— Sietni? Hát mi a célja?

— Magam sem tudom. De lenni akarok valami. Huszonkét éves vagyok, már négy nyelvet beszélek. Voltam Horvátországban és két évig Flórenzában. Itt sem maradtok már soká. Megyek Párisba. Még két nyelvet akarok megtanulni, azután mehetek mindenhol, mindenhol két kézzel kapnak utánam.

Belonéztünk ennek a fiúnak a lelkes szemébe. Látszott rajta, hogy lelkesedik az életért, a sikerért és láttuk azt is rajta, hogy van ehorgia is benne. Tizenhét hónapig nem árulni el a magyar mivoltát, holott

a Café Bauer a magyarok találkozó helye! Ez imponált nekünk és valami olyan érzés hatott át, hogy ezt az erős muskaratu fiút meg kellene ölelni itt az idegenben, a hol képes a szívét elhallgattatni, mert komolyan veszi az életet, a jövőjét, igazi munkásember akinek ökle, akaratereje van. Láttam magam előtt a rongyos kis magyar kölyket, amint beadják valami kis koresmába, a ruhája csupa piszok, az üzletben csak gorombaságot kap és aztán talán valamelyik vendég beszédéből megtudja, megsejti, hogy kint a nagyvilágban milyen is az élet, milyen nagystilű városok, üzletek és emberek vannak, aztán a rongyos ruhájában neki vag az igazi életnek, felkapaszkodik az Expressz étkezőkosijába, ott tányért mosogat, de már kikériül a szükfejű emberek köréből, más világot lát, mindenféle nyelvet hall, figyel, tanul és most itt van ez a rongyos fiú a világ egyik legnagyobb városának legelső üzletében, mosolyog, terveket sző és gunyolódva kérdi tőlünk:

— Mit tetszik szólni ezekhez a lajhár berlini pincérekhez? Amíg ezek egy vendégtől egy kávé megrendelést felvesznek, az

máris harcokról, meghasonlásról, belviszályokról láttak rémséges képeket, melyeken egy romhalmaz alatt, összehúzóva, összezúzva, ott feküdt egy békés becsületes egyházi élet minden nyugodalma. És lám . . . Került, fordult az idő, azok a bizonyos távolbalátók kénytelenek voltak behúnyni szemüket s a józan megfontolás böles nyugodalmával megállapítani, hogy nincs mit tartani veszélytől, pártoskodástól. Julius huszadikán Mészöly Endre ref. főgondnok vezetésével elindult nyolc értelmű, körültekintő presbyter a jó egykőhajításhyira fekvő Alistáiba. Egy egyszerű, a tanulmányain és egyházán kívül mással alig törődő fiatal papot mentek el meghallgatni, hogy méltónak tartják-e a régi, tekintélyes sárbogárdi egyház lelkészi állására. Közülök alig látta egy is azt a fiatal embert azelőtt, mint a hogy a kis templom egyszerű katedrójában megjelent előttük.

És a mély tudományú, szerény lekipásztor beszédét megértették a távol vármegye vándorai. Szívükből jövő kérésellen volt a beszéd! Igaz embernek szívükből jövő megnyilatkozása.

És a sárbogárdi egyház meglelt, nagyobbára deresedő fejú követői könnyes szemekkel látták kigyúlni az alistáli pap arcán az ihlet rózsaát, utat talált szívükhöz, lelkükhöz a hátor, lelki szépségekkel telehintett, megejtő szózat, s hazatérve boldogan hirdették a körüjük seregű kíváncsiaknak: — Né gondolkodjatok, ne feljetekek a jövődőt! megtaláltuk az emberünket, a ki méltó, hogy lelki vezérünk legyen! Becsületes szívvel, jó lélekkel ajánlhatjuk egyértelműleg nektek az alistáli papot: **Kiss Dánielt!**

És azóta elült a haragudni készülő széthúzásra, viszálykodásra csábító szellő.

alatt odahaza egy magyar pincér harminc vendéget ellátott.

— Hja, a magyar pincér ügyes! — mondottuk.

— A magyar pincér ügyes, de az idegen pincér intelligens.

— Csakhogy a vendégnek fontosabb, ha a pincér ügyesebb, mint intelligens.

— A vendégnek igen, de a pincérnek nem. Ennek a másik, fontosabb.

Többet nem is igen beszéltünk vele. Egyszer, amikor az újságjainkat elvitte, akkor szólt hozzánk diszkrétan:

— Ott annál az oszlopnál az a hölgy, szintén magyar.

Egy pillanatra odanéztünk, csak a hátát láttuk, az nem volt érdekes, később azonban az arcát is megláttuk, az nem volt szép, nemsokára hazamentünk és nem is gondoltunk rá.

Másnap megint ott ültünk az emeleti helyiségben, véletlenül közel a tegnapi magyar hölgy asztalához, mert ő megint ott volt és úgy ült ott, mintha a karosszékekben született volna és azóta ott ülne. Így közelről nem is volt olyan csunya, az arca sápadtsá-

s kialakult az általános, mindenképen dicséretes közvélemény, hogy néhai jó Forgács Endre méltó utódját sikerült felfedezni — **Kiss Dánielben!** Szeretettel várjuk körünkbe és előlegezzük neki mindazt a rokonszenvet, melyre az alistáli kiküldöttek beszámolója után méltán tarthat számot.

A munkásbiztosító újabb terhei.

A munkásvédelmi törvények csak hosszú időre a nyugati kultur államok szociális törvényeinek fejlődése után nyertek hazánkban alkalmazást. Ugyan lennáltak már a betegsegélyező-pénztáraink, de 1907-ben új törvény alapján akartak egy egészséges, egységes, munkásbiztosító rendszert felépíteni.

Az akarat, a cél nagyon szép volt, mert a kormány fudatában volt annak, hogy társadalmi fejlődés csak szociális törvények fejlődése útján lehetséges. De mint minden uttörő munkánál, úgy ennél a törvény alkotásnál is még nagyon sok módosításra, sok simításra lesz szükség, míg zavartalanul, teljességgel meg fog felelni hivatásának.

Nem akarunk jelenleg részletesen e kérdésekkel foglalkozni, de tekintettel arra, hogy a munkásbiztosító pénztár újabb terheket akar az ország munkaadóinak vállára rakni, kell, hogy e kérdéssel mi is foglalkozunk és némi tájékozást adjunk iparosainknak, mily irányban foglaljanak állást ezen újabb megterheléssel szemben.

Mint tudott dolog, az 1907. XIX. t. c. felhatalmazza a pénztárakat, hogy a baleset biztosítási díjakra előlegeket szedhessenek és hogy e törvénynek rendeltetése arra vezetett, hogy a biztosító pénztárak még ma hat esztendei fennállás után is az előlegek alapján dolgoznak. Most már az a kívánsága és volt a pénztárak, hogy nemesak a balesetbiztosítási díjakat szedhesse be, hanem a betegsegélyzési járulékokra szintén előlegeket vehessen fel.

Hogy a mai gazdasági conjunkturák között milyen teher lenne ez az ország munkaadóira, annak a részletezése felesleges is. Teljesen elegendőnek találjuk, ha utalunk a pénztár elnökének egyik igazgatósági ülésen tett azon nyilatkozatára, ahol megemlíti,

gáhan, a szemé szürke nézésében volt valami különös. Nem öltözött elegánsan, nem volt egy értékes darab rajta, de isten tudja, milyen a magyar nő öltözködése, azért nem állott rosszul rajta semmi, az olcsó dolgok is mutattak feltűnő volt, de nem kivívó, az egész összeállításban nem volt izlés, de nem is volt semmi bántó. Minden- esetre ezet berlini nő között a ruhájáról rá kellett volna ismernünk, hogy ami hazánkból való.

Az asztalunkon volt néhány magyar újság és ő egyszerre csak áthajolt hozzánk:

— Szabad? — kérdezte és elvett belőlük egyet.

Mikor átnézte, elkérte a másodikat, a többit és mire mind átnézte, már diskuráltunk vele.

— Nagysád állandóan Berlinben él? — kérdeztük.

— Oh nem! Tanulmányúton vagyok.

— És mit tanulmányoz?

— Az életet. A férfit, a szerelmet.

Ez elég őszinte válasz volt.

— Nagysád művész? —

— Iró vagyok.

hogy milyen horribilis járulékok hátralékokkal tartoznak a munkaadók. Ennek ugyan ellenkezőjét igazolják a pénztár által — bírótól — érvényesített követelések, melyek legalább is 90%-ban jótalanok. Az is megállapítható, hogy a jelenlegi terheknek is csak nehezen tudnak eleget tenni a munkaadók, nem hogy még újabb terheket rakjunk vállaira.

Ismerjük a rugókat, melyekből e mozgalom táplálkozik, ismerjük ez intézmény minden baját, betegségét. Elég példát lehet felhozni közegünkben is ezen intézmény elhetetlenségéről. Ezen intézményre szükség van nemzetgazdasági szempontból, de jelenlegi formájában tarthatatlan, megmaradásával tönkre tesszük az igazi munkásvédelmi törekvéseket is.

Egyébként is nem hinnők, hogy a munkaadók, ne tennék meg kötelességüket ezen újabb mozgalommal szemben, egyben a jótalan zaklatásokkal is, mert végre is az ő zsebükről, az ő érdekeikről van szó.

Czikora János.

HIREK.

— **A bíróság köréből.** Boda Vilmos sárbogárdi kir. járásbíró f. hó 2-án kezdte meg három hétre terjedő szabadságát.

— **Sport.** A „Sárbogárdi-Torna-Club“ a g u s z t u s hó 10-én a szekszárdi Sport-Egylet meghívása folytán Szekszárdon barátságos labda mérkőzést játszik. Felhívjuk a sportkedvelő közönséget, hogy e sport esemény alkalmából, mely igen érdekesnek ígérkezik, csapatunkat minél tömegesebben kísérelje el első nyilvános mérkőzésére. — Indulás a sárbogárdi vasuti állomásról déli 12 óra 10 perckor.

— **Sárosd fejlődése.** A járásunkbeli községek közül Sárosd község nagyarányú fejlődése az utóbbi években szembeötlő, a mi-ben kétségkívül Heissler Béla, a község szíves látókörü és agilis jegyzőjének nagy része van. A község fejlődését igazolják az alábbi hírek is. Fejérvármegye törvényhatósági bizottsága jul. hó 28-án tartott közgyűlésén tárgyalta a kereskedelemügyi minister leiratát, mely szerint a Sárosd és Szolgaegyháza közötti vicinális utra 40.000 kor. államsegély lett kiutalva. Tekintve, hogy az érdekeltség és a községek részéről szükséges 13.000 ko-

Most már közelebb huzódtunk, bemutatkoztunk és ő nagyon közlékeny volt.

— Még nem irtam semmit. És csak egy munkát fogok megírni. De avval világ-sikert akarok elérni.

Mikor a kétkedő tekintetünket látta, magyarázni próbálta a szavait.

— Én a nő szerelmét fogom megírni. A magam életét. Ehe? nem kell előtanulmány, gyakorlat, stílus és rutin. Amikor én egy nőnek a szerelmi életét akarom megírni, ahhoz csak őszinteség kell, meg még egy kis bátorság, más semmi. Ez lesz az első értékes könyv, amit egy nő megirt, mert őszinte lesz.

— És mit fog abban megírni?

— Az életemet.

— No és van abban megírni való? Ami érdekes?

— Hallják! Egy nő életében? Az enyém-ben! Én sokat éltem.

— A szerelem terén?

— Csakis ott. Mert hiszen csak az az érdekes.

— Nagysád férjes asszony?

Elnevette magát.

rona hozzájárulási összeg már régebben biztosítva van, eme nagyfotosságu út kiépítése már a jövő évben megkezdődik. Ugyanez alkalommal tárgyalták a Szolgaegyházától a vasutállomásig vezető út kérdését is, mely út kiépítésének költségeire maga Szolgaegyháza költség 4,500 koronával járult hozzá. Ez út kiépítésének munkálatai annyira előrehaladtak, hogy már f. év Október havában a forgalomnak is át lesz adva. **Sárosd község képviselő-testülete** f. év július 6-án tartott közgyűlésén egy új tanterem felállítását és egy negyedik tanítói állás szervezését határozta el. Az új állás férfi tanerővel lesz betöltve. Új a tanterem felállítását mint az új tanítói állás betöltését f. é. szeptember havára van tervezve.

— **Elragadt huszárló.** Július hó 28-án a Tolnán állomásozó huszárezred három százada vonult keresztül Sárobgárdon s állott meg itt egy napi pihenőre. A huszároknak a községbe történt megérkezésekor az ezredorvos tiszti szolgálja nem ügyelt eléggé a kis hajtókocsiba fogott lóra, az megbokrosodott és az uri utcában lakó Bakos Sándor nyug. jószágigazgató járdájára rohanva, a kocsi tengelyével egész hosszában átfordult a léckerítést. A tisztiszolga leesett a bakról, azonban nem történt komolyabb baja. A huszárok kapitánya nyomban intézkedett a megfelelő kártérítés kifizetése iránt.

— **Elopott ponyva.** Csánádi Lajos sárobgárdi lakos buzakazáról július hó 25-én éjjel lelopták 50 Korona értékű ponyváját. A ponyvába Cs. L. betűk voltak belevarrva. A testet eddig még nem sikerült ki-nyomozni.

— **Agyonütötte az apósát.** Július hó 24-én délután Ferenci János kálozi arató munkás összeveszett a vele egy fűdél alatt lakó anyósával, Ács Mihálynéval. A perlekedők közé elegyedett, szerencsétlenségére, az öreg, 70 éves Ács Mihály is, hogy nejét megvédi a durva ember bántalmazásai ellen. Amint apósát megpillantotta a neki vadult Ferenci János, felkapta a konyha falához támasztott fejszét s azzal úgy ütötte hasba az öreg embert, hogy az 25-én délelőtt meghalt. Július 26-án történt a holttestnek törvényszéki felboncolása és ugyan ezen napon szállították be a testet a sárobgárdi járásbíróházba. Ferenci János

nos már többszörösen büntetett előéletű egyén, ki az utolsó tíz évből mintegy öt évet töltött fegyházban, különböző lopások miatt. Az öreg Ács Mihály családja iránt általános a részvétel.

— **Hazafelé a szőlőhegyről.** Szönyegi Mihály rézszilasi lakos július 28-án este hazafelé igyekezett a szőlőhegyről, amikor az est sötétjében egy előtte ismeretlen 30—35 éves férfi megtámadta és agyba főbe verte, úgy hogy fejéből folyt a vér és arcát kék-zöld foltok borították. Szönyegi másnap feljelentést tett a csendőrségnél, de a legszorgosabb nyomozás dacára sem tudták kézrekeríteni a merénylőt.

— **Csodadoktor Előszállásán.** A folyó év tavaszán az Előszálláshoz tartozó Bányán egy Grosszmann József nevű egyén telepedett le, ki csakhamar tudós orvos hírébe keveredett. Egyszer-másra keresték fel a betegek s Grosszmannnak mindenik bajra meg volt a maga tanácsa. A tanácsért pénz nem fogadott el, de ha holmi kolbászkok, szalonnaladalkok sonkák kerültek élelkeskamrájába a hálás páciensek kosaráiból, az ellen nem tiltakozott. Csupán azért szedett be betegeitől pénzt, hogy az általa elkészítendő orvosság-hoz a szükséges hozzávalót megvásárolja. A csendőrség tudomást szerzett az élelmes magántudós manipulációjáról s Grosszmann urat feljelentette.

— **Közrekerült katonaszökevény.** Máté József cs. és kir. 69-ik gyalogezredbeli közlegény még július hó elején megszökött ezredétől. Ez idő alatt a megyében több helyen, így Sárobgárdon is megfordult, mindenütt valami csíny, lopást stb. követett el. Végre Dunaföldváron a csendőrök elesíptek, letartóztatták és visszakisérték ezredéhez.

— **Képviselőtestületi közgyűlés.** Sárobgárd község képviselőtestülete július hó 26-án d. e. 9 órakor a község ház tanácstermében rendkívüli közgyűlést tartott a következő tárgysorozattal, u. m.: 1. Belügyministeri leirat Alsótöbörzsök pusztának Sárobgárd községhez csatolásáról. 2. Szekesfehervári mentelep parancsnokság átírata a ménistállónak alkalmasabb helyre áthelyezése iránt. 3. M. kir. közigazgatási bíróság végzése a törvényhatósági-út átkeleli szakaszának fenntartásához fizetendő hozzájárulási összegéről. 4. A borítaladó és huszfogyasztási-adó 1914—16 évekre

nem érdemli meg a magyarság, hogy új hirt. új népszerűséget adjak nekik. A kultuszminisztertől hiába kértem ösztöndíjat, elutasították. Én azonban segitettem magamon. Most a magyar nemzet ösztöndíján folytatom a tanulmányozást.

— **Hogyan a magyar nemzetén?**

— **Ugy, hogy ahány Berlinbe került magyarral találkozik, az mind segít rajtam.** És egyszer legalább megfordul itt is minden valómra való magyar.

— **Szóval csunyán megpompolt bennünket.** Egy darabig fintorgattuk az orrunkat, de hát a magyar nemzet ösztöndíjához nekünk is adni kellett valamit, ha már szóba állottunk egyik diszpédányával hazánknak.

— **A magyar pincér és ez a kalandornó!** Két napnak két alakja. Az egyik, aki letagadja a magyarságot, mert tanulni, haladni élni akar. A másik a nemzeti kokárdát tűzi a nyelvére és ebből él.

— **Ennek a két embertípusnak a megismerése megérte azt az ösztöndíjat, amiből ez a nő a holnapi vacsoráját fogja itt megrendelni és az utómunkájövő ártatlan magyarokat fogja becsapni.** **Vajda Ernő.**

megváltási tárgyalásra meghatalmazottak küldése. 5. Réh Kohn Regina illetősége. 6. Jakói Pál segéd-jegyző lemondása. 7. A községi közmunka-váltás árának 1914. évre megállapítása. Az 1-es pontnál a képviselőtestület sajnálattal vette tudomásul, hogy a belügyminister a Nagylok község határába tartozott Alsótöbörzsök pusztát közigazgatásilag Sárobgárd községhez csatolta. Utasítja az előjáróságot, hogy a csatolt pusztának a község törzsvagyonához való hozzájárulás kérdésében a község igényének szükség esetén per után is érvényt szerezzen. A 2-ik pontnál a képviselőtestület alkalmas hely hiányában a régi állapot fenntartását határozta el. — A 3-ik pontnál a képviselőtestület a közigazgatási bíróság határozatát egyszerűen tudomásul vette. — A 4-ik pontnál a képviselőtestület akként határozott, hogy a borítaladó és a huszfogyasztási adószedés jogának megváltása tárgyában a pénzügyi hatóság által kitűzendő tárgyalásra Sárobgárd község képviselőivel Salamon György községi jegyzővel és Felker Lajos községi bírót bízta meg és hatalmazza fel. Tekintettel azonban arra, hogy az 1913. év első felében a marhahús és bor drágasága, valamint a szőlők állományának következtében minden hónapban állandóan vesztéssel kellett a számadást lezárni, utasítja azt adja a megbízottaknak, hogy a megváltási egyezségnek a legnagyobb óvatossággal járjanak el. — A 7-ik pontnál a képviselőtestület a községi közmunka-váltás árát igaz napszámmal hat. kezi napszámmal két hónapban állapította meg. Ezzel a közgyűlés Jakói Pál segédjegyző lemondásának tudomásul vétele, valamint egy jelentéktelen illetőségi ügy letárgyalása után véget ért.

— **Népünnepély.** A szekesfehervári Tüzoltó- és Mentő-Egyesület f. augusztus hó 3-án Szekesfehervárott, a Rózsákertben jötekonnyezelő népünnepélyt rendez. A népünnepély műsorába érdekes és mulatságos versenyek vannak felveve. Ezen kívül kisorsoltatik egy eleven bárány, egy szép fajkakas és több aprókecs értékes műtárgy. Minden helypőjegy egyszermind sorsjeggyel is szolgál, melynek ára 30 fill. Gyermek felét fizetik. Az ünnepély délután 3 órakor veszi kezdetét. Kedvezően idő esetén a legközelebbi vasárnap tartják meg.

— **A gazdák és az új biztosító törvény.** A gazdasáradalmi körök értesülése szerint a kereskedelmi miniszteriumban elkészítették az új biztosítási törvényjavaslattervezetet, amelyet az egyes miniszteriumok tárgyalnak is. Mivel a gazdasáradalmat mindaddig nem tájékoztatták az iránt, hogy a szóbanforgó új biztosítási törvényjavaslattervezet gondoskodik-e az állatbiztosításnak rendezéséről is, fölterjesztést intézett az Országos Magyar Gazdasági Egyesület a kereskedelmi kormányhoz, a melyben vázlatosan megjelöli a főbb kívánalmakat, melyek az állatbiztosítás törvény, utján való rendezését multhatatlanul szükségessé teszik. Együttal fölkerete az egyesület a kereskedelmi minisztert, hogy a szóbanforgó törvényjavaslattervezetet áttanulmányozás végett küldje le az O. M. G. E.-nek és hogy az ezen ügyben összeállítandó szaktanácskozásra az egyesületet is hívja meg. A kérelmet pártolás végett a földmívelésügyi kormányzat szintén megküldötték.

— **A ref. egyház köréből.** A vertesaljai református egyházmegye Augusztus hó 4-én Szekesfehervárott ülést tart. — Neh. Forgacs Endre örökének, a sárobgárdi ref. lelkesi állásnak pályázati határideje aug. 3-án jár le.

— **Maguk szerint is ez az alapfeltétel?** Különben igen, volt. De meghalt. Én azonban már előbb kezdtem az ismeretek gyűjtését.

— **Erre az őszinteségre diszkrétén hallgattunk, de ő kérdés nélkül is folytatta:**

— **Tudják, a házasságban nincs sok kitapasztalni való. Ott hamar kész lesz az ember. Az lesz a legszárabb fejezete a munkámnak.**

— **Hogyan, hát azt is megírja?**

— **Meg. Mindent. A kis leány első vágyakozásától az utolsó félhefüvésig. Mindent és őszintén.**

— **És mikor kezdi meg az írást?**

— **Még nem. Mert még nem jött el az ideje az utolsó felhevülésnek. Oh még nem!**

— **Ez a nő csunyán őszinte volt, de hogy az idejára valami vérbeli ösztön vezette-e rá, vagy csak egy kalandornó mániája volt-e az, nem tudtuk hamarosan megállapítani.**

— **De nemsokára ez is sikerült.**

— **Tudják, — folytatta — én újat akarok teremteni és ez nagy szó manapság. Ujat! És megis fogom ezt csinálni. Ámbár**

CSARNOK.

Erdélyi levél.*)

Kedves Sógor!

Ugy-e rég nem írtam? S most is csak egy lapot. Elismerem, hogy rossz levélíró vagyok Na de sokkal jobbak ti se vagytok nálam, Levelet töletek, hajh de régen láttam!

Nem levelet írni mást szeretnék tenni: A papnéval együtt tihozzátok menni. Egy pár heteskéig közöttetek lenni, Választ ajkátokról előszóban venni.

Na de nem mehetünk! Oké reá már száztíz...

Legelső: mindenünk elvitte az árvíz — Ha elvitte, vigye! Járt még ilyen tábor...

Kipótolja Isten valamikor — máskor! Addig várunk s élünk s ha nem kivételből Ahogy lehet, úgy ni! uszolás hitelből.

S ha nem lehet másként: notából is élünk:

„Ugy-e, hogy nem félünk? Ugy-e, hogy elférünk?”

Megpöldja az Isten a mi szegénységünk!”

— De árvíznek lenni feltétlenül muszija! Száraz idő után az árvíz az uszály.

Igaz, Julesa néha kesergőre fogja,

Lészen szive bánat, gond vergődő foglya.

Küzdik a sóhajjal, a feltörő jajjal.

Tele van az élet ezerféle bajjal!

S hogy ő ne busúljon — amúgy színész módra,

Magam adom bűnnek:

*) Ezen levelet Mésszoly Endre úr sziveségéből adta át közlés végett a szerkesztőségnek.

Arcomra fájdalom-félelgei bűnnek:
Felnyögök nagy búsan, fogva szívem táját:
Az a teremtesít... azt a kutya-fáját!
Kimegyek a házból mintegy síró ember...
— S ő utánam jó és vigasztalni kezd el.

Derülő arcával, felmosolygó-szemmel.
Én meg egy-kettőre vidulok hirtelen...
— Ily képmutatásért nem ver meg Istenem!

Na de hogy mint vagytok? Ugy-e egészségbe?

Megelegedéssel gyerekek körébe!
Munkálva zajtalan ezek boldogságát,
Mint a törzs a maga ága virágzását.

Czigányprimás!

„Király Ernő mulat”, ez a címe a legújabb rendkívül sikerült humoros, dupla gramofon hanglemezeknek, azonkívül „Sokszor úgy szeretnék sírni”, „Futóbolond”, „Temetés volt a faluban” stb. Darabja 2.50 fill. E hanglemezek eredeti felvételben kizárólag egyedül csakis

Wagner

„Hangszer-Király”-nál kaphatók. — Budapest, József-körút 15. Alig használt nagy dupla hanglemezek óriási választékban darabja csak 60 fill. Legelőszobban javít! Lemezcsere ingyen! Kérjen nagy fényképes árjegyzéket! Óvás! Figyelem a „Wagner” névre és a 15 számra

Be sokan nem értik, az lehet boldog itt,
Ki nem magát boldogítja, másokat boldogítja!

Na nem írok többet, Estéledik éppen.
Bóbiskol a napunk felhőpárna szélen,
Alig-alig pillant, mindjárt el is alszik.
Altató dala — a harangszavát hangzik.
Torony mögül felgyul hold, az éji lánypis,

Szeretettel ölel

Mindahányan vagytok

VÁSÁRHELYI MÁTYÁS

Székelysomfa, 1913. júli 18.

ROSSZUL TESZI.

ha másé iszik, mint

francia cognacal egyen-
értékű tiszta borpárlatból

készült „holló” ved-
jegyű cognacot.

Eredeti palaczkokban
kapható

MIKLÓS ALADÁR
gyógyszertárában
SÁRBOGÁRDON.

KORONA szálloda

SÁRBOGÁRD.

Naponta frissen csapolt Kőbányai sör. Balatonmelléki borok. Jó magyar konyha. Olcsó szobák. Pontos figyelmes kiszolgálás. Mérsékelt árak.

PORKOLÁB LÁSZLO
vendéglős.

Hirdetések

jutányos árban felvétetnek
a könyvnyomdában.

Milliók

használgák

köhögés

rekedtség, katarus,
nyalkosodás, görcs
és számarhurut ellen

Kaiser-féle
Mell-Karamellák
a „3 fényövel”

6100 elismerő okle-
véllel orvosok
és magánosoktól.

Kiváló ízletes bonbon.
Csomag 20 és 40 fillér.
doboz 60 fillér.

Kapható Miklós Aladár
gyógyszertárában
Sárboárdon.

Tyukszem,

börkemnyedés, szemölcs 48 óra alatt eltűnik a
„CANNABIN” használata után. Üdöge 1 kor.
postadíjjal 1.40 kor. Három üveg bérmentve 3 kor.

Excelsior

hintőpor 48 óra alatt elmulasztja a kéz-, láb- és
hónaljzizadást. 1 doboz 1 kor., postadíjjal 1.40
kor., 3 doboz bérmentve 3 kor.

HIZLALÁSRA LEGALKALMASABB
40% phosphorsavat tartalmazó

Takaránymész,

mellyel a disznóknál nagyon könnyen 300 kiló
hizlalási súly érhető el. Alkalmazható azonfelül
baromfi, borjúk, juhok, marhák, ökrök és lovaknál
4³/₄ kiló ára, mely hónapokig elég, 5 kor. 80 fill.
utánvétellel bérmentve.

Kapható mindenütt.

Ahol nem lenne raktáron, megrendelhető utánvét-
tel v. a pénz előzetes beküldése mellett a készítőnél
Dr. FLESCHE „Korona” gyógyszertára.

GYÖR 99.

Jó házból való fiu
tanonczul felvétetnek
Spitzer Jakab
nyomdájában, Sárboárdon.

SPITZER JAKAB

könyvnyomdatulajdonos, papir- és írószerkereskedése

SÁRBOGÁRD.

Telefon sz. 18.

Telefon sz. 18.

Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek ajánlani legújabb divatu névjegyeket szép
és izléses kivitelben. Nagy választék mindennemű férfi és női levélpapirokban.

Postai megrendelések soron kívül intéztetnek el.

Nyomatott Spitzer Jakab könyvnyomdájában, Sárboárdon.